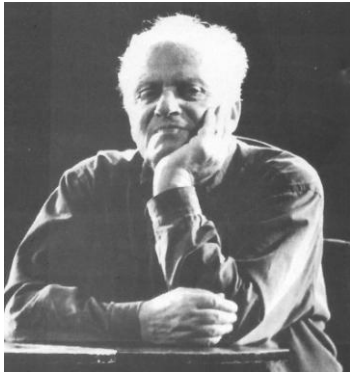

Vanator de fluturi, de Constantin Anatol - o cronică a teatrului românesc, povestea unui destin neobisnuit și a unei personalități excepționale

La 59 de ani, în 1985, marele actor și regizor Constantin Anatol a făcut alia, a emigrat în Israel. Părinții plecaseră cu mulți ani în urmă, dar nu i-a urmat pentru că una dintre actorului este limba, iar Constantin Anatol o stăpânea cu desăvârșire în română, maghiară și germană. Dar în ebraică ?

Un an după emigrare cucerea din nou spectatorii, de data asta de pe scena Teatrului Municipal din Haifa. Care este secretul fenomenului Anatol ?

Citind cartea de amintiri *Vanator de fluturi* apărută în 2003, ești prins în vârtejul aventurii vieții sale, în succesiunea de trăiri, peripeții, proiecte și realizări. A jucat și regizat la București, Sibiu, Târgu-Mureș, Cluj, Timișoara, apoi la Haifa, Beer-Sheva. A jucat roluri principale în *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, în *Hamlet* și *A douăsprezecea noapte* de Shakespeare, în *Pygmalion* de G.B. Shaw, în piese de, printre alții, Mihail Sebastian, Durrenmatt și Strindberg. A jucat în filme și în seriale de televiziune. A regizat peste 100 de spectacole. A lucrat împreună cu sute și sute de oameni, cu unii din cei mai mari actori și regizori români. Este un nume pe harta teatrului românesc, a scris o pagină în istoria acestui teatru. Constantin Anatol împreună cu Iudit sunt în fruntea clanului anatolian, mandri de copii, Ada și Gabi, de ginere și nora, de nepoti și stranepoti - cea mai mare realizare.

Admirat, aclamat, iubit de public, Constantin Anatol privește înapoi spre o viață plină de succese. "Se pare că cineva acolo sus mă iubeste mult : tot ce am atins cu mâna, cu fruntea sau cu respirația a înflorit și a dat în parg." , așa își explică marele actor succesul. Să te naști sub o stea norocoasă, oare aceasta să fie cheia succesului ? Nu i-a fost întotdeauna ușor. Trimis de părinți la vârsta de 11 ani în internatul Liceului israelit din Timișoara, copilul Constantin a suferit din cauza separării premature și abrupte de familie. Tăndrețea mamei și înțelegerea tatălui i-au lipsit tot timpul, iar durerea pierderii părinților s-a imbinat cu regretul că relația cu părinții nu a fost mai apropiată.

Începuturile în viața profesională au fost repede încoronate de reușită, dar condițiile de trai erau grele, apartamentul mic, încălzirea cu sobă, salariul modest, viața nomadă. "Și iarăși, ca circul, în fiecare zi alta reprezentare în alt oraș, cu alt public am luat după mine o parte din satra, ... ", ne povestește. Anatol Constantin a cunoscut și antisemitismul și vrăjba și invidia între colegi.

Dar toate greutățile nu cântăresc în balanță când ești un "vanator de fluturi", de aplauze, succese, iluzii și idealuri. Când ești un pasionat al teatrului, când ești manat de voință de a înțelege compoziția personajului, de a intruchipa un altul în mod firesc, natural. Când ești "vanator", plin de energie, optimist și încrezător în propriile puteri, când vezi partea înșorită, iar umbra o tratezi ca atare, ca umbra, și nu ca un element care poate să-ți distrugă viața. Când știi că "fluturii" cei mai

frumosi sunt omenia si dragostea, generozitatea si onestitatea, familia si implinirea profesionala.

Cartea este epuizata si ar fi binevenit si chiar necesar sa fie tiparita din nou. Ar fi util sa apara ca e-book pentru a fi la indemana tuturor. Este o sursa inestimabila de informatii pentru oricine care va dori sa scrie istoria teatrului romanesc si este povestea de viata a unei personalitati carismatice care va fascina cititorii din toate generatiile.

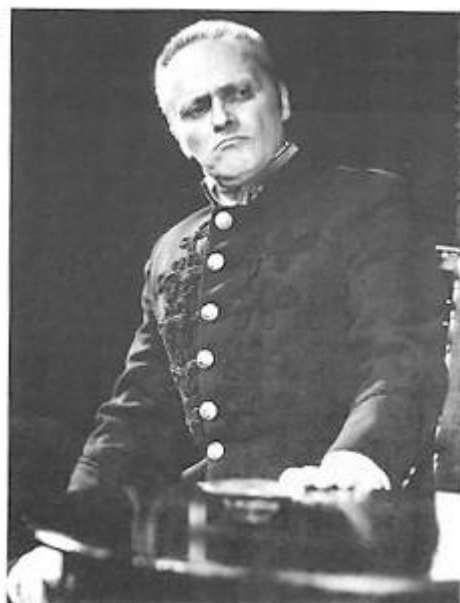
Getta Neumann

Judith si Constantin Anatol

*Azilul de noapte cu Dolly Ferenc,
Kovács György și Izsó Johanna (1948)*

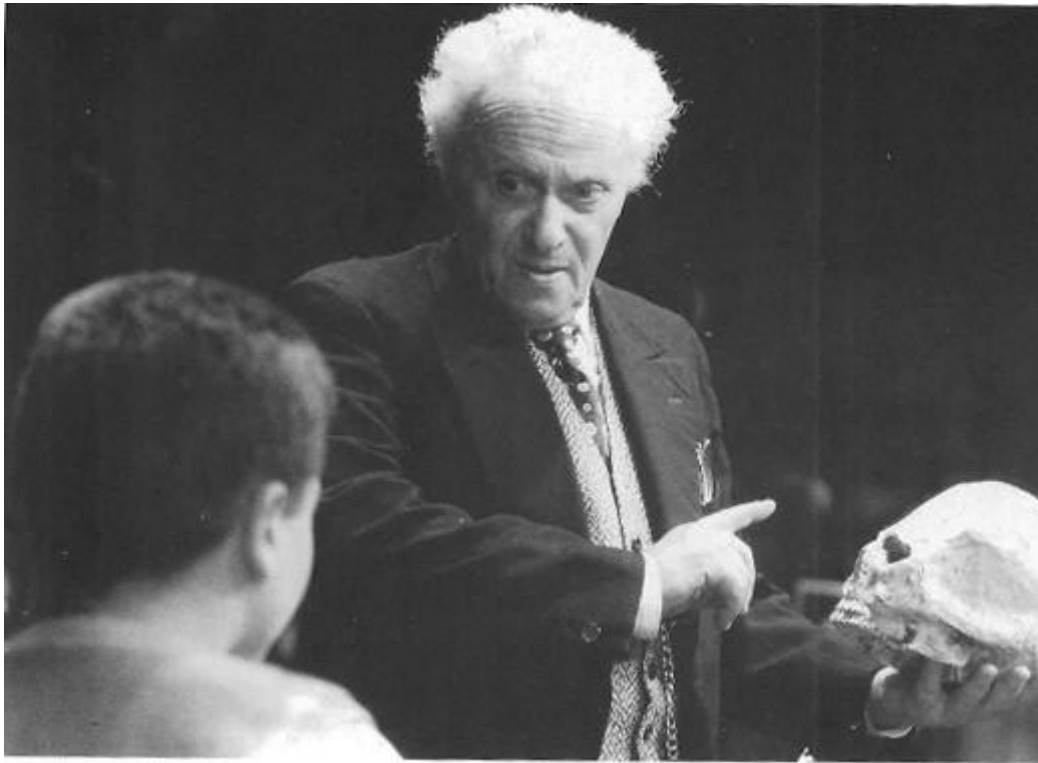
*Edgar în Play Strindberg
(regia Liviu Ciulei) la sărbătorirea
a 30 de ani de teatru (1975)*

Fiul meu, cu Dolly Ferenc

Hlestakov din Revizorul de Gogol (cu Hamvay Lucy și Deér Judit)

*"Actorul" din piesa lui Herb Gardner Discuții cu tata (1991)
Coproducție a Teatrului Municipal Haifa cu Beit Lessin*

Scenă din Siberia

*Ultima fotografie: (autor Bartha László de la Teatrul Național Târgu Mureș) – Instantaneu colaj în timpul urmării repetiției:
În societatea unui regizor cu care m-am înțeles aproape întotdeauna...*